GILBERT LAVOIE

JEZUSOV POGREBNI PRT

Znamenje, ki ga je sv. Janez Evangelist iz previdnosti zamolčal

Gilbert R. Lavoie

JEZUSOV POGREBNI PRT

Znamenje, ki ga je sv. Janez Evangelist iz previdnosti zamolčal

Družina 2025

Pohvale za knjigo *Jezusov pogrebni prt*

Verjetno noben drug zgodovinski predmet ni dvignil toliko prahu kot torinski prt, v katerega naj bi bilo po smrti na križu ovito telo Jezusa Kristusa. V korist drzni trditvi, da je na prtu odtisnjena njegova podoba, govori kopica dokazov, ki jih je v tej knjigi zbral dr. Gilbert R. Lavoie – skupaj s številnimi fotografijami in ilustracijami – ter jih podvrgel natančni in nepristranski analizi. Knjiga je napisana zelo zanimivo in v ničemer ne pretirava, zato jo toplo priporočam tako navdušencem kot dvomljivcem.

***Scott Hahn**, ustanovitelj in predsednik*
Centra sv. Pavla za svetopisemsko teologijo

Knjiga je izvrsten povzetek študij torinskega prta. Avtor, dr. Gilbert Lavoie, v njej predstavlja ugotovitve iz tako različnih disciplin, kot so botanika in zgodovina, kemija in teologija, judovske študije in forenzična znanost, ki jih je zbiral več desetletij in z njimi ovrgel vse ugovore o pristnosti prta. Zbrane dokaze nazorno ilustrirajo številne fotografije, ki so tako privlačne, da se boste ustavili pri vsaki od njih in jo preučili.

***Mike Aquilina**, avtor knjige*
Cerkveni očetje in apostoli ter njihov čas

Dr. Lavoie z detektivsko natančnostjo predstavlja svoje ugotovitve o torinskem prtu, ki temeljijo na njegovem medicinskem poznavanju človeškega telesa, tako živega kot mrtvega. Zaradi podrobnih analiz prta, preverjanja posameznih hipotez, presenetljivih novih spoznanj in osupljivih zaključkov se knjiga bere kot napeta detektivka.

***Jurgen Liias**, duhovnik ordinariata katedre sv. Petra*

Za vse, ki si želijo bolje spoznati Jezusa Kristusa, je nedavna študija dr. Lavoieja o Jezusovem pogrebnem prtu obvezno branje in nekaj nepogrešljivega na njihovi knjižni polici. Delo, ki je sad štiridesetih let raziskovanja, prinaša izsledke sodobne znanosti glede pristnosti in pomena te svete relikvije ter potrjuje moto sv. Anzelma Canterburyjskega: vera išče razumevanje.

***Francis Joseph Hoffman**, JCD,*
izvršni direktor radijske postaje Relevant Radio

Dr. Lavoie popelje bralca s svojim preudarnim razmišljanjem in odličnim poznavanjem medicine v medicinsko učilnico, kjer mu na osnovi preprostih, a natančnih metod fiziologije, anatomije in sodne medicine predstavi popolnoma nov pogled na moža, čigar podoba je vtisnjena na torinskem prtu.

***Dr. Gianluca Toraldo**, dr. med.*

O torinskem prtu je bilo napisanih že veliko študij. Toda knjiga dr. Lavoieja med njimi izstopa zaradi celovite in natančne predstavitve še neobjavljenih ali malo znanih znanstvenih, fotografskih, zgodovinskih, verskih in medicinskih ugotovitev o prtu. Podoba na njem – ki je za številne verujoče in neverujoče čudežni odtis Jezusovega telesa – je nastala s procesom, ki ga znanost še vedno ne zna razložiti. Knjiga poleg tega predstavlja nove in pomembne poglede na prt kot vidno znamenje evangeljskega sporočila.

***Michael Cafferty**, Univerza v Kaliforniji*

Prvo poglavje

Uvod

Vse se je začelo v antikvariatu v središču Bostona, kjer sem med brskanjem naletel na knjigo z naslovom *A Doctor at Calvary (Zdravnik na Kalvariji),* ki jo je napisal francoski kirurg, dr. Pierre Barbet. Ker sem se ravno pripravljal na študij medicine in sem mislil, da gre za »kirurško« študijo Jezusovega križanja, sem jo začel brati in kmalu spoznal, da je veliko več kot to. Govorila je o Jezusovem pogrebnem prtu, za katerega dotlej še nisem slišal. Ko sem leta 1978, sedemnajst let pozneje, kot mlad zdravnik v časopisu *Boston Sunday Globe* zagledal sliko torinskega prta, sem bil skeptičen do trditve, da gre za resničen odtis Kristusovega telesa. Kot neutruden iskalec resnice sem začel zadevo raziskovati in naposled – trajalo je vse življenje – prišel do osupljivega spoznanja.

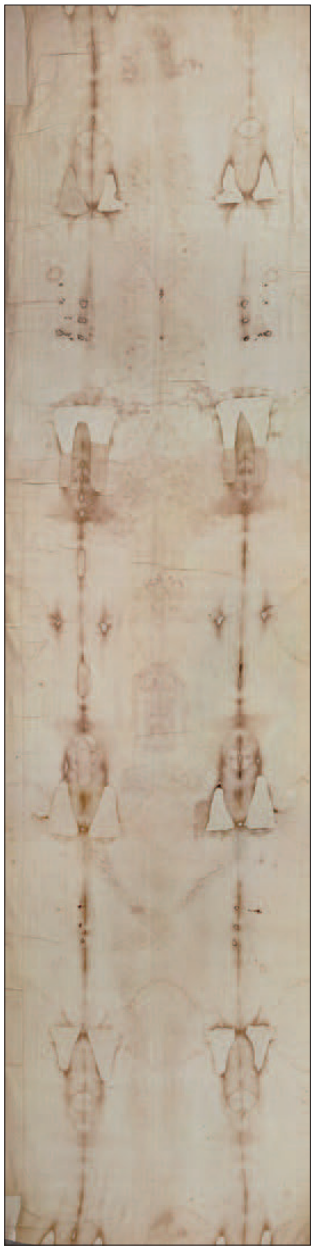
Vse, ki se sprašujete o obstoju Boga, duhovnega sveta in večnega življenja, vabim, da si to knjigo preberete in se skupaj z menoj, starim zdravnikom, podate na raziskovalno pustolovščino. Te si nisem izbral sam, še manj pa sem se zavedal, da sem tudi jaz njen del. To sem z velikim veseljem odkril šele veliko kasneje. Če boste fotografije v knjigi pozorno preučevali z očmi

in o njih razmišljali s svojo pametjo, boste sami spoznali, kaj oziroma koga razkrivajo odtisnjena podoba in krvave sledi na tkanini.

Najprej si bomo skupaj ogledali forenzične medicinske dokaze, ki sem jih zbiral več desetletij, nato pa potreboval še nekaj let, preden sem jih bolje razumel. In to je bil šele začetek zgodbe.

V prvem obdobju svojega štiridesetletnega raziskovalnega potovanja sem se ukvarjal s forenziko objektivne vizualne resničnosti torinskega prta, ki je od leta 1578 v torinski stolnici svetega Janeza Krstnika. Gre za laneno platno, dolgo približno 4,3 metra, široko pa 1,2 metra, na katerem je viden rahel odtis hrbtne in sprednje strani golega moškega telesa. Na njem so tudi sledi krvi, ki se ujemajo z opisom Jezusovega bičanja in križanja v Janezovem evangeliju. Veliko ljudi je prepričanih, da gre za Jezusov pogrebni prt, s čimer pa se mnogi ne strinjajo.

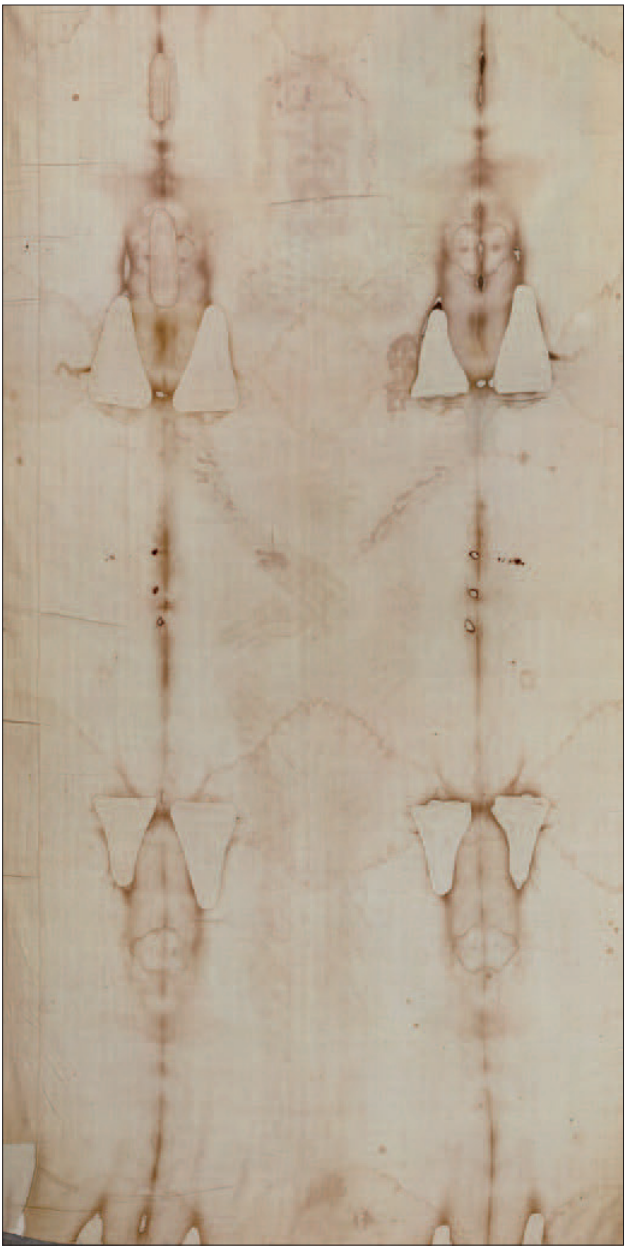
Na sliki 1.1 je prikazan celoten prt, na slikah 1.2 in 1.3 pa odtis sprednjega in zadnjega dela golega moškega telesa (opomba avtorja: ponekod v knjigi sta zadnja in sprednja podoba skupaj označeni kot »podoba na prtu«).

Slika 1.1: Barvna slika prta

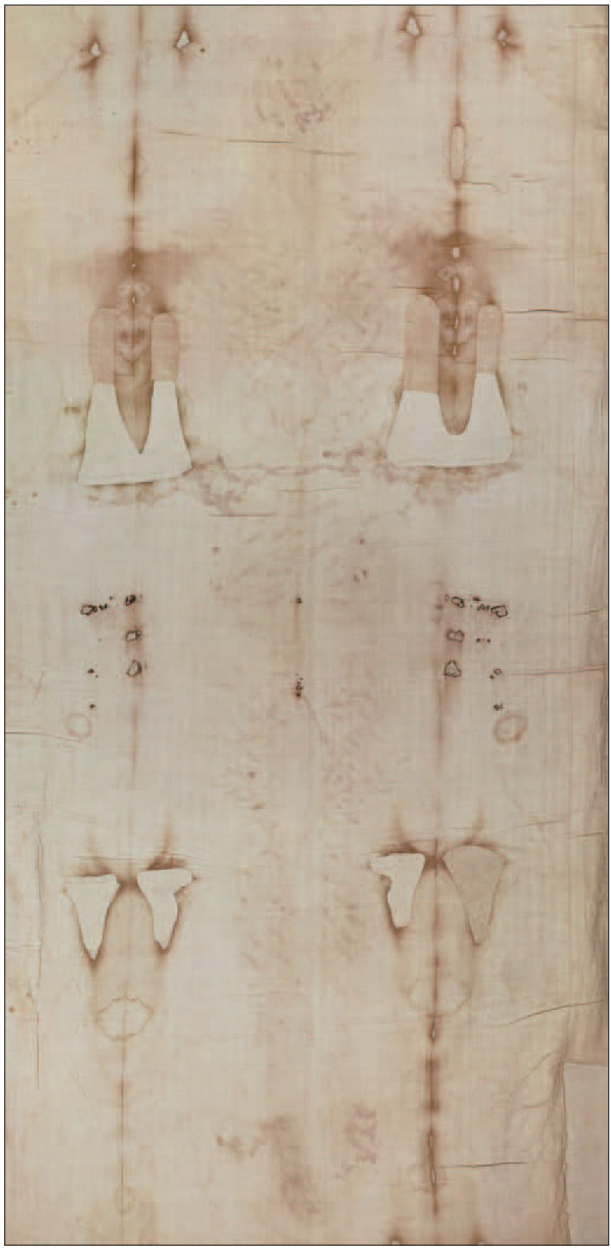
Vzdolž tkanine vidimo slaboten odtis zadnjega (zgornjega) in sprednjega (spodnjega) dela telesa. Rjavi vzporedni črti in lisi vzdolž vsake strani odtisa sta nastali ob požaru, ki je leta 1532 izbruhnil v francoskem mestu Chambery, kjer so hranili prt.

Križanega so položili s hrbtom na eno polovico tkanine, z drugo pa so prekrili telo.

Slika 1.2:

Sprednji odtis

Slika 1.3:

Hrbtni odtis

Moja vizualna odkritja na podobi s prta so me pripeljala v drugo fazo preučevanja, med katero sem na osnovi poročil v Janezovem evangeliju in svojih forenzičnih opažanj poskušal prt umestiti v kontekst Jezusovega življenja. To, kar je o Jezusu napisal Janez, me je pripeljalo do vrat novih spoznanj, podoba na prtu pa je bila ključ, ki mi je ta vrata odprl. Od tega, kar je na prtu vidno očem, sem postopoma prešel k odkrivanju sporočila, ki ga prt nosi v sebi.

Čemu bi preučevali prt, čigar pristnost je vprašljiva?

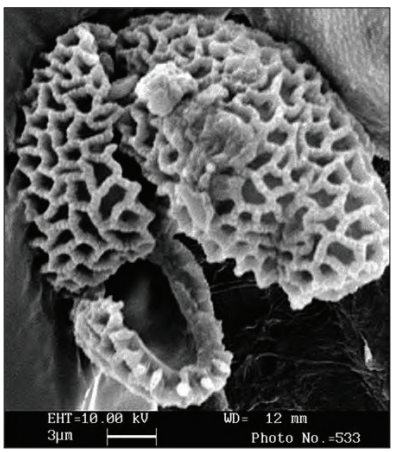
Dvom, da je omenjena tkanina resnično Jezusov pogrebni prt, temelji na štirih osnovnih argumentih.

Po prvem naj bi šlo za srednjeveški umetniški izdelek, kar pa ne more držati, saj so številne opravljene študije (gl. 5. poglavje) – vključno s tistimi, ki so vizualno predstavljene v tej knjigi – pokazale, da krvave sledi in podoba na prtu niso delo človeških rok.

Drugi razlog za dvom je dejstvo, da lahko na osnovi ohranjenih dokumentov o torinskem prtu izsledimo njegove skrbnike in kraje, kjer so ga hranili, le od leta 1350. Čeprav novejše zgodovinske raziskave postopoma odkrivajo, kje je prt bil prej, ostaja nezapolnjenih še nekaj vrzeli. [Več o zgodovini prta si preberite v opombi 1.1.]

Obstajajo tudi vizualni dokazi, s pomočjo katerih lahko kljub pomanjkljivi zgodovinski dokumentaciji določimo lokacije prta pred letom 1350. Ti dokazi so sad pomembnih odkritij na področju botanike in arheologije. Pri prvem je biolog, dr. Max Frei – profesor kriminologije na Univerzi v Zürichu, ki se je specializiral za pridobivanje mikroskopsko majhnih dokazov –, v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja na prtu odkril spore cvetnega prahu. To odkritje je potrdilo, da je bila tkanina pred

prenosom v Evropo v Palestini in Jeruzalemu, kjer je Jezus deloval in umrl. Vzorec spor cvetnega prahu s prta vidimo na sliki 1.4. [Več o dr. Maxu Freiu in njegovi študiji cvetnega prahu najdete v opombi 1.2.]

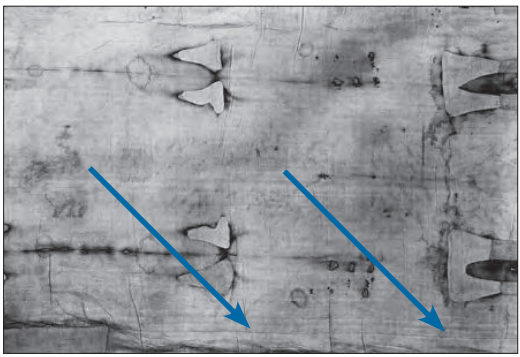

Slika 1.4: Cvetni prah ozkolistne filireje (Phillyrea angustifolia)

Cvetni prah, posesan s torinskega prta, pripada zimzeleni rastlini, ki cveti med marcem in majem in uspeva tudi na zahtevnih sredozemskih območjih, za katera je značilna ekstremna suša. Prav to vrsto cvetnega prahu je Frei odkril na torinskem prtu (gl. opombo 1.2, sklic 6).

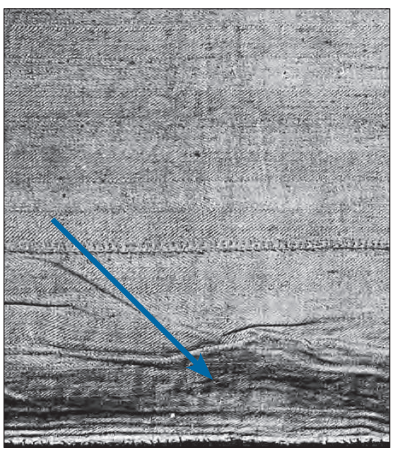
Druge arheološke dokaze, ki potrjujejo eno od predevropskih lokacij prta, je odkrila tekstilna strokovnjakinja in zgodovinarka Mechthild Flury-Lemberg. Leta 2002 je med obsežno restavracijo torinskega prta na njem našla svojevrsten šiv, ki je povezoval njegova izvirna dela. Zaradi tega značilnega, ročno narejenega šiva obstaja velika verjetnost, da je bil prt pred letom 74 po Kr. v Palestini (sliki 1.5 in 1.6). Šiv je primerljiv s tistimi, ki povezujejo dele drugih antičnih tkanin. Takšne šive so na primer našli v judovski trdnjavi Masadi (tri dni hoda od Jeruzalema), ki jo je po dolgem obleganju leta 73 zavzela rimska vojska. Ta značilen šiv, ki pričuje o nekdanji lokaciji prta in je v skladu z izsledki študije cvetnega prahu na njem, je neovrgljiv arheološki dokaz njegove pristnosti. [Za več o tekstilnih dokazih gl. opombo 1.3.]

Slika 1.5: Črno-bela fotografija spodnjega dela hrbtne strani platna

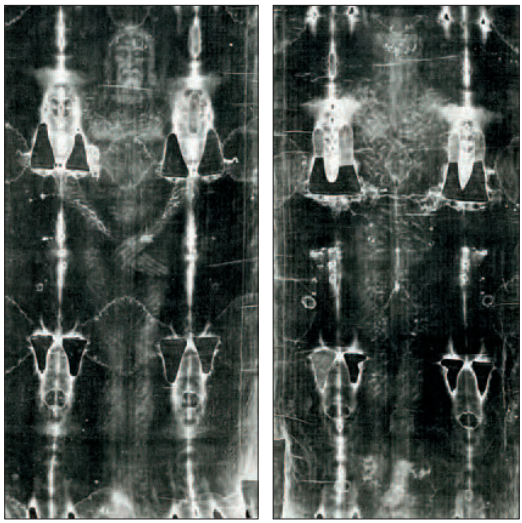

Poševni črni puščici kažeta na šiv, s katerim so izvirnemu prtu prišili dolg trak tkanine, ki poteka po njegovi celotni dolžini. Pravokotna zaplata v spodnjem levem kotu slike pričuje o tem, da je bil del tega traku kasneje – ne vemo, kdaj – odstranjen.

Slika 1.6: Bližnji posnetek šiva na traku tkanine, dodane prtu po vsej dolžini

Črna puščica kaže na šiv, ki ta dolg, ozek trak povezuje s prtom. Šiv je edinstven, saj so ga med starodavnimi tekstilijami našli samo še v Masadi, ki jo je zavzela rimska vojska leta 73. Tkanje v vzorcu ribje kosti je enako na obeh delih tkanine, nad in pod šivom. Zato je ta dolg in ozek trak tkanine enak njenemu večjemu prvotnemu kosu. Verjetno so trak prišili v času, ko so takšno fino laneno blago uporabljali za pogrebni prt.

Slika 12.5: Podoba moža v pokončnem položaju, čigar lasje padajo na ramena, stopala pa se ne dotikajo tal.

Mož je dvignjen, kot da bi lebdel v zraku.

Tudi ta anatomska opazovanja so sprožila vprašanja, na katera še nimamo odgovorov: Kdo ali kaj je premaknilo in dvignilo njegovo telo? Kakšna energija je ustvarila podobo dvignjenega telesa na sprednji in hrbtni strani prta? Podobna so vprašanju, kako je Jezus obudil Lazarja od mrtvih. Dejansko je nastanek podobe posledica dogodka, ki presega naše pojmovanje časa in prostora.

Študije krvnih sledi na obrazu (9. poglavje) in podobe pokončnega moža (10. poglavje) so nam postregle podatke, ki jih lahko vsi vidimo. Kažejo na to, da je nastanek podobe na prtu nekaj, kar presega naše običajno razumevanje časa in prostora in ustreza temu, kar smo opredelili kot nadnaravni dogodek. Tako kot so v Jezusovem času ljudje lahko videli Božja dela – spremenitev vode v vino in obuditev Lazarja – lahko tudi zdaj vidijo Božje delo v podobi vstalega Jezusa s prta. Da bi razumeli objektivno vidno resničnost, ki nam jo sporoča Bog, zadostuje uporaba oči in razuma.

TRINAJSTO POGLAVJE

Janezovo razodevanje Svetega Duha

Z izsledki forenzičnih in anatomskih raziskav je moja pustolovščina odkrivanja skrivnosti torinskega prta dosegla novo raven. Pred menoj se je odprl drugačen, duhovni svet, ki je v meni porajal nova vprašanja. Vedno bolj mi je bilo jasno, da mi forenzične in druge znanstvene metode ne bodo dale odgovorov, ampak kvečjemu Janezov evangelij. Zato sem se še bolj poglobil vanj.

Ko sem podobo povzdignjenega moža umestil v kontekst Jezusovega življenja, sem odkril, da ima edinstveno vlogo v vseh pomembnih dogodkih, o katerih poroča Janez. Ta podoba je znamenje, ki ga je Jezus napovedal v templju in ga je Janez videl, ko je vstopil v grob. Je vidna podoba nevidnega Boga. Dvignjeni mož na prtu pa kaže tudi na osrednji dogodek iz Jezusovega življenja, ki bi se ga morali zavedati vsi ljudje in ga sprejeti v veri. Pričuje o Jezusovem razodetju Svetega Duha, ki človeštvu daje večno življenje.

Po dolgoletnem preučevanju Janezovega evangelija v luči podobe na prtu sem se vedno bolj zavedal osrednjega pomena,

ki ga ta dodaja Svetemu Duhu. Janez svojega sporočila o Duhu ne omeji le na eno ali dve poglavji, ampak ga postopoma razvija skozi ves evangelij. Bog nam podarja svojega Duha, ki je edini vir večnega življenja.

V nadaljevanju bom poskušal predstaviti Jezusovo razodevanje Svetega Duha in dokazati, da je njegova upodobitev na torinskem prtu vidno znamenje uresničitve tega razodetja.

Kot smo ugotovili na koncu 10. poglavja, povzdignjeni mož na prtu kaže na tri dogodke: Jezusovo križanje, vstajenje in vnebohod. V tem poglavju pa bomo, upam, razumeli, da so bili za poslanje Svetega Duha potrebni vsi trije. Stvarnik vsega nam lahko podari večno življenje samo po Duhu. To morda zveni dramatično in tudi je, vsaj zame. Če ne bi videl podobe povzdignjenega moža na prtu, nikoli ne bi razumel globokega Janezovega sporočila o Svetem Duhu kot najbolj dragocenem od vseh Božjih darov. Med branjem Janezovega evangelija postopoma odkrivamo, kako je do tega prišlo.

Janezova predstavitev Svetega Duha (Jn 1)

Evangelist Janez nam že v 1. poglavju svojega evangelija dramatično predstavi Jezusa in Svetega Duha po Janezu Krstniku. Ko ta med krščevanjem v Betaniji ob Jordanu zagleda Jezusa, ki prihaja k njemu, in zakliče: »Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje greh sveta. Ta je tisti, o katerem sem rekel: Za menoj pride mož, ki je pred menoj, kajti bil je prej kakor jaz. In jaz ga nisem poznal, vendar sem zato prišel in krščujem z vodo, da se on razodene Izraelu … Videl sem Duha, ki se je spuščal z neba kakor golob in ostal nad njim. In jaz ga nisem poznal; toda tisti, ki me je poslal krščevat z vodo, mi je rekel: ›Na kogar boš videl, da se spušča Duh in ostaja nad njim, tisti krščuje s Svetim Duhom.‹ In jaz sem videl

in pričujem, da je ta Božji Sin.« (Jn 1,32-34) Evangelist nam že na začetku svojega evangelija oznani, da je Jezus »Božje Jagnje, ki odjemlje greh sveta« (Jn 1,29). Je pa tudi Božji Sin, ki krščuje s Svetim Duhom in »daje Duha brez mere« (Jn 3,34).

Sveti Duh je ključ za razumevanje Božjega načrta odrešenja (Jn 3)

V 3. poglavju nam Janez predstavi Božji načrt odrešenja med pogovorom Jezusa z Nikodemom, farizejem in judovskim voditeljem, ki je slišal za Jezusova znamenja. Neko noč je v Jeruzalemu na skrivaj obiskal Jezusa »in mu rekel: ›Rabi, vemo, da si prišel od Boga kot učitelj, kajti nihče ne more delati teh znamenj, ki jih ti delaš, če ni Bog z njim.‹ Jezus je odgovoril in mu rekel: ›Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva.‹ Nikodém mu je rekel: ›Kako se more človek roditi, če je star? Mar more drugič iti v telo svoje matere in se roditi?‹ Jezus je odgovoril: ›Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso, in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Morate se roditi od zgoraj.‹« (Jn 3,2-7)

Nikodem si je Jezusova znamenja razlagal kot izkazovanje Božje moči in navzočnosti v svetu, kar so tudi bila. V Jezusu pa je prepoznal »učitelja, ki je prišel od Boga«. Jezus mu je s svojim odgovorom razodel, da nihče ne more vstopiti v Božje kraljestvo, če se znova ne rodi iz vode in Duha, kar je Nikodem narobe razumel kot ponovno telesno rojstvo. Jezus je nato poudaril, da je meso omejeno in da se mora »roditi od zgoraj«. S tem je zelo jasno povedal, da se mora človek roditi iz Duha, če želi vstopiti v Božje kraljestvo.

Ker Jezusa še vedno ne razume, mu Nikodem postavi še zadnje vprašanje: »Kako se more to zgoditi?« Preden mu odgovori, mu Jezus najprej razkrije, od kod prihaja: »Nihče ni šel v nebesa, razen tistega, ki je prišel iz nebes, Sina človekovega.« (Jn 3,13) Jezus, ki se imenuje Sin človekov, mu s tem jasno pove, da je na zemljo prišel iz nebes. Zaradi njegovega edinstvenega odnosa z Očetom, njegovo poznavanje »nebeških stvari« (Jn 3,12) daleč presega znanje »učitelja, ki je prišel od Boga«.

Šele potem, ko je Jezus Nikodemu predstavil svojo oblast, je na njegovo vprašanje, kako se lahko rodi »od zgoraj«, odgovoril z naslednjo primerjavo: »Kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi vsak, ki vanj veruje, imel večno življenje.« (Jn 3,14-15) Ta nenavaden odgovor se nanaša na bronasto kačo, ki jo je Mojzes po Božjem ukazu pritrdil na konec dolgega droga, da bi rešil življenja nezvestih Izraelcev, ki so jih pičile strupene kače (gl. 4 Mz 21,4-9). Če so ti pogledali navzgor v bronasto kačo in prosili Boga, naj se jih usmili, so v hipu ozdraveli. Jezus je povzdignjenje kače v puščavi primerjal s svojim povzdignjenjem na križ, s katerim bo rešil padlo človeštvo pred večno smrtjo. Drugi del njegovega odgovora – »Tako mora biti povzdignjen Sin človekov« – pa se ne nanaša le na njegovo križanje, ampak tudi na vstajenje in vnebohod. Križanje je le prvo od treh povzdignjenj. Drugo bo njegovo vstajenje, tretje pa vnebohod (glej 10. poglavje).[1] Jezus v tretjem in zadnjem delu svojega odgovora – »da bi imel, kdor vanj veruje, večno življenje« – Nikodemu razodene, da se bodo tisti, ki vanj verujejo, rodili od zgoraj, iz Duha. Zato bodo imeli življenje, ki presega meso, videli Božje kraljestvo in vstopili vanj.

Že v naslednjih dveh vrsticah pa najdemo povzetek Božjega načrta odrešenja: »Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal

svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil.« (Jn 3,16-17) Da bi se to lahko zgodilo, je Jezus »moral« izpolniti Božji načrt, kot sam poudarja z besedami: »tako mora biti Sin človekov povzdignjen«. Jezus torej Božjega načrta ni le razodel, ampak tudi uresničil in tako ljudem omogočil, da se rodijo iz Duha in pridejo v Božje kraljestvo.

Jezus mora biti poveličan, da bi človeštvo lahko prejelo Duha (Jn 7)

Zadnji dan šotorskega praznika je Jezus v jeruzalemskem templju zaklical: »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije, kdor veruje vame. Kakor pravi Pismo: ›Iz njegovega osrčja bodo tekle reke žive vode.‹ To pa je rekel o Duhu, ki ga bodo prejeli tisti, ki so sprejeli vero vanj. Duh namreč še ni prišel, ker Jezus še ni bil poveličan.« (Jn 7,37-39) Janez s tem pojasni, kaj se mora zgoditi, da bi človeštvo prejelo Duha, brez katerega ne more imeti večnega življenja in vstopiti v Božje kraljestvo. Kakor že v poročilu o Nikodemovem obisku pove, da mora biti Sin človekov povzdignjen, da bi se Božji načrt odrešenja za človeški rod uresničil. V Janezovem evangeliju se Jezusovo »povzdignjenje« nanaša na njegovo »uro poveličanja«, ki tri ločene dogodke (križanje, vstajenje in vnebohod) združi v en sam dogodek.[2] Jezus je po svojem poveličanju svetu poslal Duha, ki daje večno življenje tistim, ki verujejo v Jezusovem imenu.

Prišla je ura Jezusovega poveličanja (Jn 12)

Tik pred pasho je Jezus vstopil v Jeruzalem, ki je bil zaradi prihajajočega praznika poln ljudi. Mnogi od njih so videli ali

slišali za Jezusovo znamenje, ki ga je naredil, »ko je poklical Lazarja iz groba in ga obudil od mrtvih.« (Jn 12,17) Ti so se zbrali, da bi ga ob njegovem vstopu v mesto sprejeli kot kralja. Janez poroča tudi o tem, kako si Jezus predstavlja svoje poveličanje:

> »Prišla je ura, da se Sin človekov poveliča. Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sámo; če pa umre, obrodi obilo sadu. Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje. Če kdo meni služi, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče.« (Jn 12,23-26)

Jezus sam pove, da je prišla ura njegovega poveličanja, ki bo prinesla večno življenje tistim, ki bodo hodili za njim.

Sin človekov se mora vrniti k Očetu (Jn 13)

Janez nadaljuje z razkrivanjem Božjega odrešenjskega načrta v svojem poročilu o zadnji večerji. Bralcem najprej pove, kam bo Jezus odšel po svoji smrti: »Pred velikonočnim praznikom je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu …« (Jn 13,1). Po zadnji večerji pa svojim učencem razkrije še več o Božjem načrtu, ki bo svetu prinesel odrešenje po Duhu: »Zdaj pa odhajam k njemu, ki me je poslal, in nobeden izmed vas me ne vpraša: ›Kam greš?‹ Ker pa sem vam to rekel, vam je žalost napolnila srce. Toda jaz vam govorim resnico: za vas je bolje, da odidem; kajti če ne odidem, Tolažnik [Duh] ne bo prišel k vam; če pa grem, ga bom poslal k vam.« (Jn 16,5-7) Tudi tu velja poudariti, da če Jezus ne bi izpolnil Božjega načrta s svojim »povzdignjenjem«, Sveti Duh ne bi bil poslan.

Od kod prihaja Sveti Duh (Jn 15)

Od kod prihaja Duh, ki človeštvu daje dostop do večnega življenja in Božjega kraljestva? Janez poda o tem nekaj podrobnosti, ki jih je slišal od Gospoda: »Ko pa pride Tolažnik, ki vam ga bom jaz poslal od Očeta, Duh resnice, ki izhaja od Očeta, bo on pričeval o meni.« (Jn 15,26) Sveti Duh torej prihaja od Boga, ki ga daje ljudem zato, da bi se lahko znova rodili iz njega in postali Božji otroci v njegovem večnem kraljestvu. »Tistim pa, ki so jo [Besedo] sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, njim, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga.« (Jn 1,12-13)[3]

Dan, ko je človeštvo prejelo Svetega Duha (Jn 20)

Janez konča svoje poročilo o Duhu z dvema izjemnima dogodkoma po Jezusovem vstajenju. Prvi se je zgodil zgodaj zjutraj na dan vstajenja in vnebohoda; Marija Magdalena je pri grobu srečala vstalega Jezusa, ki ji je naročil, naj njegovim bratom pove naslednje: »Grem gor k svojemu Očetu in vašemu Očetu, k svojemu Bogu in vašemu Bogu.« (Jn 20,17)[4, 5] Drugi pa se je zgodil zvečer istega dne, ko so se učenci skrivali za zaklenjenimi vrati, da jih ne bi našli judovski verski voditelji, ki so le tri dni prej križali njihovega Gospoda. Nenadoma se je med njimi pojavil vstali Jezus in jih pozdravil: »Mir vam bodi!« (Jn 20,19) Janez pravi, da so se učenci ob pogledu nanj silno razveselili, kar ne preseneča.

Janez v svojem poročilu o teh dogodkih bralcem pove tudi, da vstali Jezus pošilja svoje učence tako, kot je Oče njega: »›Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.‹ In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim govoril: ›Prejmite Svetega Duha!‹« (Jn 20,21-22) Odtlej je oživljajoči Sveti Duh na voljo

vsem, ki verujejo v Sina, ker se je v njem dokončal Božji načrt, ki ga je Jezus predstavil Nikodemu.

Torinski prt kot vidna potrditev uresničitve Božjega načrta odrešenja

Prt s podobo moža je dokaz uresničitve Božjega načrta odrešenja. Že krvne sledi na njem pričajo o smrtnem boju, ki ga je prestalo Božje Jagnje, da bi odvzelo greh sveta. Podoba povzdignjenega moža pa nam govori, da se v našem prostoru in času še naprej uresničuje Božji načrt, ki ga je dokončal Kristus in nam za ceno svoje krvi zaslužil Svetega Duha, po katerem imamo večno življenje. Vse to pa pomeni, da je podoba Vstalega na prtu, ki jo lahko vidimo na svoje lastne oči, Božje delo in znamenje, da je Jezusovo razodetje Svetega Duha, ki oživlja, resnica. Priča o tem, da duhovni svet obstaja in da je Bog Duh (gl. Jn 4,24), ki daje večno življenje vsem, ki mu sledijo.

Kratka predstavitev avtorja knjige

DR. GILBERT R. LAVOIE – specialist interne medicine, medicine dela in javnega zdravja – se že več kot 40 let ukvarja s forenzičnimi in svetopisemskimi študijami torinskega prta. Objavil je knjige, videoposnetke in članke, povezane s svetopisemskimi in medicinskimi forenzičnimi študijami krvnih sledi in podobe moža s prta. Dr. Lavoie je skupaj s kolegom Tomom D'Muhalo digitaliziral in uredil nekaj najboljših fotografij torinskega prta, ki jih je posnel Vernon Miller, uradni znanstveni fotograf raziskovalnega projekta torinskega prta leta 1978. Zbirka fotografij Vernona Millerja je zdaj na voljo vsem na spletni strani www.shroudphotos.com.

V zadnjih nekaj letih je dr. Lavoie sodeloval z mednarodno znanim kiparjem Pablom Eduardom, ki je pred kratkim dokončal bronast kip Jezusove podobe s torinskega prta. Ta tridimenzionalna replika je bila narejena z izjemno pozornostjo do anatomije figure in razkriva popolnoma nov pogled na podobo.

Vsebina

1.	Uvod	9
2.	Odkritje skrite podobe na torinskem prtu	19
3.	Janezov evangelij in krvave sledi na prtu	23
4.	Prepoved izdelovanja podob	37
5.	Prt pod mikroskopom	41
6.	Pokop po judovskem pogrebnem običaju	53
7.	Prenos krvi na laneno tkanino	67
8.	Še en dokaz, da je mož s prta umrl v križanem položaju	83
9.	Krvne sledi na obrazu	93
10.	Podoba moža v pokončnem položaju	101
11.	Janezovo poročilo o grobu: Kaj se je zgodilo? Kaj je videl in kaj je veroval?	115
12.	Božje delo	125
13.	Janezovo razodevanje Svetega Duha	137
14.	Kdo je Bog?	145
15.	Ura Jezusovega poveličanja	157
16.	Jezus je pravi Božji kruh	163
	Epilog	171
	Znamenje (Kip podobe s torinskega prta)	173
	Zahvala	179
	Opombe in sklici	185
	Ilustracije	228
	Kratka predstavitev avtorja knjige	229

Gilbert R. Lavoie
JEZUSOV POGREBNI PRT
Znamenje, ki ga je sv. Janez Evangelist iz previdnosti zamolčal

Naslov izvirnika: The Shroud of Jesus: And the Sign John Ingeniously Concealed
© izvirnika: 2023, Sophia Institute Press, ZDA. Vse pravice pridržane.
© za slovensko izdajo: 2025, Družina d. o. o.

Prva izdaja
Prevod: Andrej Turk
Jezikovni pregled: Katja Cingerle
Urednik: David Ahačič
Oblikovanje in prelom: Marko Hrovat
Izdala in založila: Družina d. o. o.
Za založbo: Tone Rode
Tiskano po naročilu, D-tisk, Grosuplje
Ljubljana, 2025

Svetopisemski navedki so vzeti iz Jeruzalemske izdaje Svetega pisma (SŠK, Družina 2024).

ZALOŽBA
DRUŽINA

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
27-312.8
27-526.7
LAVOIE, Gilbert R.
Jezusov pogrebni prt : znamenje, ki ga je sv. Janez Evangelist iz previdnosti zamolčal / Gilbert R. Lavoie ; [prevod Andrej Turk]. - 1. izd. - Ljubljana : Družina, 2025
Prevod dela: The shroud of Jesus
ISBN 978-961-04-1223-6
COBISS.SI-ID 248333315

Je mogoče dokazati, da je bilo v torinski prt ovito telo Jezusa Kristusa po smrti na križu?

Gilbert R. Lavoie, dr. med., nas vodi skozi napeto raziskovanje, v katerem znanstvene ugotovitve s področij botanike, zgodovine, kemije, forenzike, medicine in teologije primerja z Janezovim evangelijskim poročilom o Jezusovi smrti in vstajenju. Pojasnjuje, zakaj podoba na prtu ni omenjena v evangelijih, in predstavlja dokaze, zakaj ni mogla biti naslikana; odkriva podrobnosti, ki potrjujejo, da je bil moški, ovit v prt, križan, in povzema študije o prenosu krvi na tkanino. Zbrane dokaze nazorno podkrepijo številne fotografije, ki bralcu omogočajo, da se o avtorjevih trditvah prepriča na lastne oči.

Ta knjiga odpira vrata novim vpogledom v Janezov evangelij. Le skozi Janezovo pričevanje o Jezusovem življenju lahko dosežemo popolnejše razumevanje Jezusovega pogrebnega prta.

ZALOŽBA DRUŽINA

9 789610 412236

26,90 EUR